

Тема: Сполучник як службова частина мови

Мета: ознайомити учнів з особливостями сполучника як службової частини мови; формувати вміння визначати та розпізнавати сполучники в реченнях; дати поняття про сполучники сурядності та підрядності; привчити учнів до самостійності в досягненні знань;

Розвивати пам'ять, логічне мислення, спостережливість, самостійність та логічність мислення, уміння узагальнювати. виховувати почуття любові й поваги до народної

Хід уроку

I. Дайте відповіді на питання (усно)

- Які є частини мови?
- Сполучник – це яка частина мови?
- Чому належить до службових частин мови?
- Чи має лексичне значення?
- Чи виконує синтаксичну роль?
- Сполучник – це змінна чи незмінна частина мови?
- На яку роль сполучника в реченні вказує його назва?
- Чи можна обійтися без сполучника при побудові речень? Що він може сполучати?

Отже, **сполучник** – незмінна службова частина мови, що вживається для зв'язку однорідних членів речення та частини складного речення

II. Опрацювання навчального матеріалу

1. Робота з підручником.

Підручник с.192-193 (вивчити правила)

2. Робота зі схемою

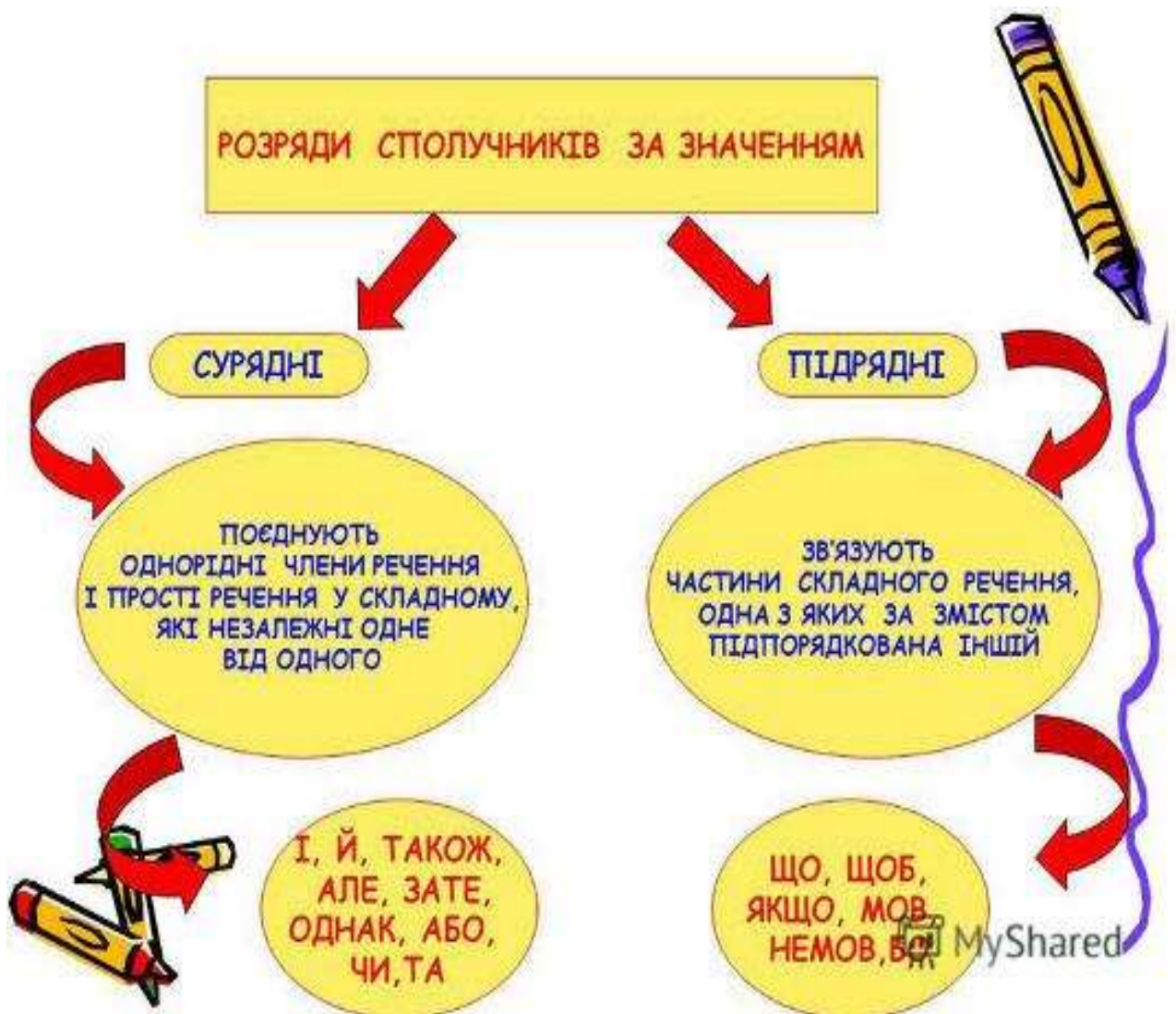
Треба знати, що сполучники поєднують не лише однорідні члени речення, а й частини складного речення.

3. Робота з підручником

Вправа 348 с. 192 (Перепишіть, визначте та підкресліть однорідні члени речення. Назвіть сполучники, які їх поєднують)

4. Робота зі схемою

Сурядні сполучники з'єднують між собою незалежні слова (однорідні члени речення) або незалежні одна від одної частини складного речення (сурядні речення)

Поділяються на такі групи:

єднотальні: одиничні – і, й, та; повторювані: і – і, ні – ні (ані-ані);
парні: не тільки – але й (не тільки – а й), як – так

протиставні: а, але, та, проте, зате, однак

розділові: одиничні – або, чи; повторювані – або – або, чи – чи,
хоч – хоч, то – то, не то – не то, чи то – чи то.

Підвиздності сполучники з'єднують нерівноправні частини складного підвиздного речення (в простому реченні вони вживаються дуже рідко)

Поділяються на такі групи:

порівняльні: як, щораз, мов, мовби, мовбиго, немов, немовби, немовбиго, наче, неначе, неначеб, неначебто, ніби, нібиго, буцім, буцімто, гейби

часові: як, перед тим як, після того як, відтоді як, з тих пір як, тимчасом як, в міру того як, як тільки, тільки-но, тільки що, скоро, ледве, щойно;

причинні: бо, тому що, через те що, зати́м що, тим що, оскільки, позаяк

меті: щоб, для того щоб, задля того щоб, аби

умовні: якщо, якщо, коли б, аби, раз

допустові: хоч (хоча), хай, нехай, дарма що, незважаючи на те що;

наслідковий: так що.

5. Робота з підручником

Вправа 439 с. 192 (Переписати. В кожному реченні підкреслити граматичну основу. Знайти сполучники, визначити розряд за значенням).

III. Закріплення навчального матеріалу

1. Розподільний диктант з усним коментуванням

Вправа 440 с.193 (сполучники сурядності і підвиздності записати у дві колонки)

2. Опрацювання схеми.

Сполучник як службова частина мови

Сполучник – незмінна службова частина мови, що сполучає однорідні члени речення та частини речення

Уживається для зв'язку однорідних членів, частин складного речення або окремих речень у тексті

УІ. Домашнє завдання

1. Вивчити правила с.192-193
2. Впр. 441 с. 151 (Переписати, добираючи із дужок сполучник)

Виконані роботи надсилай у Human на перевірку

Або на пошту cucerochka@bigmir.net